

De fazant, een prachtige vogel, niet echt populair

Als deze Wessaner uitkomt, zijn de meeste bloemen uitgebloeid. De herfst is al aan de gang. De lentevogels, zoals de grutto en de kievit, zijn al vertrokken. Ik mis ze nu al. Ik zie gelukkig wel de gekleurde mannetjesfazanten en minder gekleurde, onopvallende vrouwtjes. Zij gaan niet op trektocht, zij blijven lekker dicht bij huis.

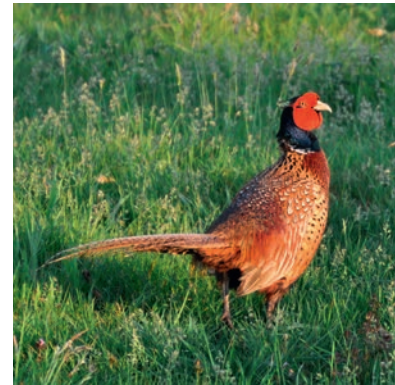
Nu zijn de vlinders en libellen aan het doodgaan. De bijenkoninginnen zullen spoedig alleen in hun korven overblijven, de darren zijn dan al dood. De paddenstoelen krijgen binnenkort meer kans, door het vele vocht en lagere temperaturen. Gelukkig kun je genieten van de vele bruin-schakeringen van de herfstbladeren aan de bomen.

Langs de Omgelegde Guisweg, of beter gezegd langs het zandtalud van de A8, zie ik regelmatig de beide geslachten van de fazant (*Phasianus Colchicus*). Het mannetje is veel makkelijker te onderscheiden dan het vrouwtje. De hen kan zich dankzij haar schutkleur beter beschermen tegen de vele predatoren, zoals de vos en vooral de mens. Als een fazantennest in gevaar is, doet ze alsof ze gewond is. Ze probeert de vijand te foppen.

De jongen kunnen dan stilletjes uit het nest kruipen en zich verspreid in de buurt verschuilen. De hen loopt in tegengestelde richting en sleept met één vleugel over de grond. Ze doet dit ook als de eieren nog niet uit zijn.

Prachtkleed

Volwassen mannetjes hebben een fel kastanjekeurig verenkleed met goudbruine, zwarte en lichtblauwe markeringen. De haan heeft ook een lange, goudbruine staart met zwarte strepen. De onderrug varieert van kastanjebruin tot lichtblauw en paars en de buik is goud-kastanjekeurig met donkere vlekken. Kop en nek zijn donkergroen met iriserend donkerblauw. Een groengrijs glanzend stukje dekt de bovenkant van de kop af en loopt toe naar een punt in de nek. De hals wordt omringd door een witte

Een mannetjesfazant. Foto: Albert Schouten.

band. Op de kop zitten rode lellen en groen getipte 'oren'. De sterke snavel is witachtig, de ogen zijn goudkleurig en de poten zijn donkergrijs. Een prachtvogel. Vrouwtjes hebben een lichtbruin verenkleed, dat camouflage biedt.

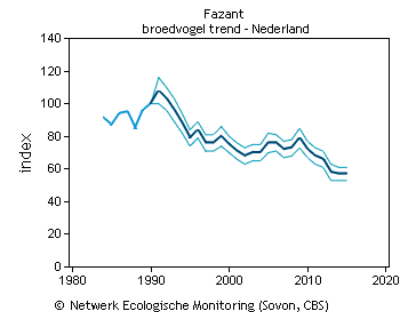
De broedtijd van de fazant duurt van april tot mei. Het nest wordt gebouwd op de grond, in een ondiepe kuil met gras eroverheen. Het is daardoor moeilijk te vinden. Er worden tussen de 6 en 16 eieren gelegd. Het duurt ongeveer 22 tot 27 dagen voordat de eieren uitkomen.

De fazant eet voornamelijk plantaardig voedsel. 's Ochtens vroeg gaat de fazant op zoek naar voedsel. Denk daarbij aan bessen, wortels, eikels, knollen en vooral zaden. Als de fazant zin heeft in dierlijk voedsel zal hij op zoek gaan naar bladluizen, slakken, vlinders of kevers.

Over de fazant doen helaas vreemde

verhalen de ronde. Hij zou geen echte, wilde vogel zijn. Hij zou gekweekt zijn, vetgemest en losgelaten. Hij zou zijn vluchtinstinct verloren hebben en een kermisprooi zijn voor jagers. Ik weet het niet helemaal zeker, maar als ik fazanten langs het Freek Engelpad zie scharrelen, dan zijn ze vaak behoorlijk schuw. Waarom kijken sommige vogelaars zo neer op de fazanten? Fazanten zijn slechts 'exoten' uit het verre Azië, al zijn ze hier al eeuwen. Op de waarnemingslijstjes worden ze wel geturfd, maar veelal niet van harte.

Het is helaas waar: fazanten werden gefokt en uitgezet, maar de vogelwet verbiedt dit nu gelukkig. Maar het gebeurt nog steeds stiekem. De minder sportieve jagers schieten de handtamme stumperds. Ze bieden een makkelijke kans eens raak te kunnen schieten. Toch zie ik de fazant graag in onze Westzaanse polder.

De fazantenpopulatie in Nederland loopt licht terug.